

apposuisse ait, vt intelligant non aliud genus ci-
bi ipsis à Carione parandum. μιμήσθαι, reduc ad
illa, ἐγὼ δὲ πῶ Κίρκῳ. πῶντος. f. κατ. Ferè singulari-
ter effertur, πῶντος πρόπον. χρυλλίζοντες, verbum
est effectum, à voce χρῦ, de qua prius egimus. ἐπε-
θε. Olim ἐπειθε μιστρὶ χοῖροι prouerbiali tropo de
iis dicebatur, qui indocti ipsi indoctos sequebā-
tur, propterea quòd sus Mineræ opponitur. Hic
simpliciter, & nulla figura Carion senibus velut
in porcellos transfiguratis, hoc deridiculè in-
gerit.

Σχόλια. Οὐκοῦν σε πῶ Κίρκῳ.] ἦ δ' ἐυτέρου συ-
σηματὸς εἰχοι ἐκ πῶλα ἐπ' αὐτῶν. ἐχουσι δὲ ὁμοίως τῇ προ-
φθάσει ἀειδὸν καὶ ἑκάστου.

GERARDVS. Σε πῶ Κίρκῳ,] te qui Cir-
cen esse velle dixisti. μολυώουσαν, voles enim nos
cogere μιμασθῆναι σκῆρ' ἐδίδειν. τὸν. f. ὕόν. Laërtis
filium, Vlystem, cuius socios nos esse fingis. ἦ δ'
ὄρχεων. Aristophanes respicit ad supplicium Me-
lanchij quod scribit Homerus Odyss. χ. Pene-
lopen Vlyssis vxorem (absente Vlysse, & mor-
tuo à plerisque omnibus credito) proci admo-
dum multi ambiuerunt, donis & precibus soli-
citarunt, cuius constantiam dum expugnare ne-

καὶ μαγιστεύουσαν μολυώουσαν τοῖς ἐταί-
ροις,
λαβόντες, ὑπὸ φιληδέας
τὸν Λαρτίου μιμούμενοι, ἦ δ' ὄρχεων κρεμῶ-
μῳ,
Μινθῶν μῶν δ' ὄρχεων κρεμῶ-
μῳ,
πῶ ρίνα σὺ δ' Ἀεῖσυλλος ὑποχάσκων ἐ-
ρεῖς,
Ἐπειθε μιστρὶ χοῖροι.
Καρ. Ἀλλ' εἶα νῦν ἦ δ' σκαμμέτων ἀπαλλα-
χύτες ἦδη

BISETVS. Μαγιστεύουσαν] μαγιστεύουσαν, πῶντος
δοξὸν τι καὶ μαγιστεία, ἢ γοητεία. πῶντος ἢ ἢ μαγιστεία ἢ
γοητείας ἀναφέρει Σουΐδας καλῶς δηλοῖ. ἐκ δὲ ἦ δ' μαγ-
γάνου γίνεσθαι τὸ μαγιστεύειν, ἢ γοητείας.

Σχόλια. λαβόντες.] ἔγω καὶ τοῖς παλαιοῖς ἦ δ' ἀντι-
γράφων εὐρηθῆναι ὅμοιον πῶ ἄνω τεύχεω κώλυ. τὸ δὲ ἡ
λαβῶμεν ἢ πάνυ δόκιμον. τῶν ὄρχεων κρεμῶμῳ.] δέον
εἶπέν ὅτι ἕξιφος ὑπερφύμῳ ἢ καθὰ καὶ Ὀδυσσεὺς τῇ
Κίρκῳ, ὃ δὲ συμβέβηκε πῶ Ὀδυσσεὺς καὶ πῶ ἑσπεῖ ἐπο-
χῶν ἐν πῶ σφοδρῶς ἢ χαρῶδ' εὐδ' ἢ πῶ Κίρκῳ μετή-
γαγῶν, ἢ ὡς ἐκείνος Μελάνθιον ἐκρέμασεν. Κρεμῶμῳ]
ἀντι ἦ δ' κρεμῶμῳ.

Μινθῶν μῶν δ' ὄρχεων κρεμῶ-
μῳ.] μίνθον οἱ μῶν, ἢ ἡδύοσμον. οἱ δὲ
πῶ ἡγῶν. ὡς κέεται ἐν τῇ κομικῇ λέξει. οἱ δὲ εἶδος
ἀνθους ἐν τῇ κόπρῳ φυομένου, ὃ χαίρουσιν οἱ τράγοι. ἢ
καὶ ἄλλως. μίνθος λέγεται ἢ κόπρος ἦ δ' ἀγῶν. ἐπει-
δὲν ἢ οἱ τράγοι ἡγῶν ἀπεπέσωσιν, εἰώθεσιν οἱ ἀ-
πόλοι λαμβάνειν πῶ κόπρον αὐτῶν ἢ χρίειν αὐτῶν τῶν
μυλῆρας καὶ οὕτω τῇ δυσωδίᾳ πικρὸν κινεῖν. τούτω
ἢ πῶ τῶν λυεῖν τῶ πάθος. πικρὸς γὰρ θεραπεύει τὸ
πάθος ἐκ τούτου οὐ φησὶν ἢ ἀντιδῶμῳ ἢ ἐπει καὶ αἱ
ἀγῶν ἐκ τῶ κόπρου ἀντιδῶμῳ ἢ ἄλλως κόπρω μῶν μίν-
θος γὰρ ἀνθός ἐν τῇ κόπρῳ φυομένου, ἢ χαίρουσιν οἱ τρά-
γοι. οἱ δὲ μίνθον φασὶ πῶ ἀνθραπίνῳ κόπρον. ἢ χῶν-
ται πῶ ἀνθραπίνῳ οἱ ποικίλεις πῶ δυσειρεῖ ἦ δ' τρά-
γων πικρῶν.

GERARDVS. Μινθῶν μῶν δ' ὄρχεων κρεμῶ-
μῳ,

A queunt, bonis interim & rei familiari eius, mul-
ta, eademque grauiā attulerunt incommoda.
Procis gratificabatur in primis Melanthius ca-
prarius, qui de suis gregibus quān poterat plu-
rima, & maxima illis diripiēda suppeditabat.
Omnium verò malorum quæ Melanthius admi-
sit, hoc fuit grauissimum. Vlysses domum reuer-
sus, mendicum agens, vt quid domi suæ agere-
tur, dissimulante exploraret, incidit in Melan-
thium, qui postea quān cōtumeliis Vlyssē in-
cessisset, calce etiam in eum adacta, violenter
percussit. Tantam eam iniuriam Vlysses postea
sic vltus est.

B En ἢ Μελάνθιον ἦγον ἀνα πρόθυρον τε καὶ αὐλῶν
τῶν ἀπο μῶν ρίνας τε καὶ οὐατὰ νηλεῖ χαλκῶν,
τάμνον, μῆδεα τ' ἐξέρουσαν κυσὶν ὠμα δ' ἀβασαν.
Χοῖρας τ' ἦ δ' ἐ πόδας κόπρον. id est,
Melanthium autem per vestibulum & aulā tra-
ctum, foras egerunt, nares illi & aures ferro præ-
sciderunt, genitalia vi auulserunt, quæ cruda ca-
nibus obicerentur deuoranda, manus deinde &
pedes amputarunt. Quod Chorus simpliciter di-
cturus erat, nos te in crucem agemus, comicè &
facetè dixit, nos te de testiculis suspendemus.

Et prestigis socios ludificantem, & contami-
nantem

Prændemus: & præ gaudio,
Vlyssē imitantes, tibi suspēso à testiculis, vt
hircō,

D Nares linemus stercore:
Tum tu, vt Aristyllus, risu modicè diducto, in-
tonabis:

Matrem sequare porca.

CA. Age nunc cauillis & iocis omīssis, nos re-
dicte

E μῳ, mintho inungemus. Febris, caprarum mor-
bus est familiaris, quo dum tabescere caprariis
videntur, protinus nares earum deliniunt μίνθῳ,
id est stercore caprino, vel hircino, huius enim
stercoris graueolentia facillè capris sternutatio-
nem elicit, quare maximè suo ψυμῶ & horrore
liberantur.

Σχόλια. Σὺ δ' Ἀεῖσυλλος.] ὁ Ἀεῖσυλλος ἀγῶν
καὶ ἐν ἐκκλησιαζούσαις μέμνηται ἀπὲ ὡς ἀγῶν τοῦ
λεῖπει ἢ τὸ ὡς ὁ Ἀεῖσυλλος ἀγῶν τοῦ ἀγῶν τοῦ
αὐτῶ ἀεὶ ἐκχευέει. ἦ το οὐ φησὶν ὡσαυτὸ Ἀεῖσυλλος
καὶ ἡμῶς ἐρεῖς, ἐπειθε μιστρὶ χοῖροι. ἀντι ἦ δ' ἐμοί. ἦ το δὲ
παροιμιῶδες εἶναι φασὶν. οἱ γὰρ παῖδες ἦ το οἰώθασιν λέ-
γειν, ἐπειθε μιστρὶ χοῖροι. παροιμιῶδες οὐ ἔστι καὶ ὅτι
ἦ δ' ἀπαμειβύτων φασὶ λέγειν.

GERARDVS. Αεῖσυλλος. f. ὡς, vt Aristyl-
lus, fuit is poeta obscenior, quæ propter Aristo-
phanes illi rem applicat immundam. Præter ani-
mi vitia illi inerat & hoc corporis vitium, inter
loquendum ὑπέχασκε, id est, ore non satis aperto
loquebatur, sed subhiabat, adeò vt ferè tota vox
eius per nares prodiens stridula esset, qualis est
grunnitus porcorum. Ait itaque Chorus Cario-
ni, tu ita suspēsus & oblitus, suilla velut voce
inclamans, nobis porcellis tuis dices, ἐπειθε μισ-
τρὶ χοῖροι.